

שוב התחוללה סערה בכנס 'מים סביב הקאנצלר המחוספס

זו מידה שופץ והחרף אותם, תוך כדי תיגובם.

מן הראיון המתומצת והחרף לקחה סוכנות רויטרס כמה קטעים, לא כציטוט ישיר אלא כתמצית וסיכום — וכך החרף פה את הדברים עוד יותר. הגוונים הדקים, שהם ההבדל בין הבעת-דעה חריפה ובין עלבון, נעלמו בתהליך זה. כל כלי-התיקור שורת בעולם, וכיניהם גם סוכנות-הידועות האוסטרית עצמה, ציטטו את רויטרס, מבלי לבדוק את הדברים בעיתון ההולנדי. מה שיצא בסוף היה קאריקטורי רה שר ראיון — לקט של אמרות כנף חריפות ביותר, שנקרעו מן הקשר המחשבותי, ושאלו דמו ל"קומיקאט אנטי-שמר".

עוררין פולני

ה אמר קרייסקי באמת? לראש-המשלה האוסטרי, שנפס עד

נשייה, הוריד את הראש בתיקוה שהגל יעבור.

בכל ההמונה הזאת לא היוזכרת עוכרה קטנה אחת: כאותו רגע לא היה מצוי בארץ אף העתק אחד של הראיון של קרייסקי, שגרם ל"המולה. כל הזעם נשפך ביגלל ידי עה קצרה של "רויטרס", שפרטתה לא נבדקה, כאשר נמצאים במירוץ, אין זמן לעמוד לקרוא.

הסיגנון של ליבוביץ

ה קרה באמת? ברונו קרייסקי אינו אוהב לשים מח-סום לפיו. הוא אוהב לדבר באופן חופשי, להגיד מה שהוא חושב, בסיגנון שהוא לא פעם מחוספס מאד. בכך הוא דומה לפרופסור הישראלי ישעיהו ליבוביץ, שגם לדיעותיו הוא קרוב מאד. כאשר נתקל קרייסקי בעיתונאי המוצא

לתודות לו. כי כל עוד קרייסקי בסדר, אין צורך להתייחס אליו. אבל כאשר קרייסקי אינו בסדר...

טיוף ביגלל "טיוף"

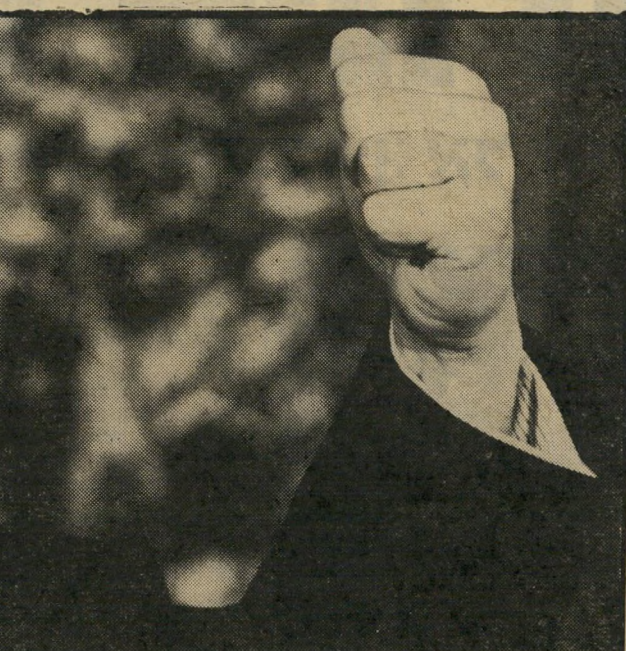
ה היסטוריה הגדולה החלה כאשר נת-קבלה בארץ ידיעה של סוכנות רויטרס הבריטית, על ראיון שהעניק הקאנצלר לר האוסטרי לשבועון פרוטסטנטי הולנדי בשם טרוף. "התקפה חסרת תקדים!" צרחו מנסחי-החדשות בכלי-התיקורת הממלכתיים, "ראש-המשלה היהודי" יצא להתקפה שלוהת-רסן, על ראש-משלת ישראל, ה-מדינה והעם היהודי! "ועל פי הידיעה, אמר קרייסקי כי בגין הוא "עורר-דין פולני קטן" ו"הגונוני"; כי ישראל היא "מדינת-מישטרה" וששרר בה "אפארטהייד"; כי ליהודים אין

ה גם היהודי באירופה, שהיה תמיד דרוך לקראת הפוגרום הבא, חי כל ימיו על סף ההיסטוריה. די היה ברמו של איום אנטי-שמר, כדי שגלי-ה-היסטוריה ישטפו את הקהילה כולה. רפלכס זה התפתח במשך מאות שנים של רדי-פות.

כאשר בא האיום מצד יהודי, נכנס לפעולה רפלכס נוסף: השינאה ההיס-טרית ל"משומד", ל"מלשין", גם תגובה זו התפתחה במשך מאות בשנים, שבהן סבלו היהודים לא פעם מרדיפות מדי-יהודי שהתנצר. שלושה דורות של ציונות, ו-30 שנים של עצמאות, אמורים היו לשחרר את מדי-נת-ישראל זקופת-הקומה מרפלכסים אלה של הגטו. אך השבוע נסתבר כי די בלחי-צה על כפתור, כדי שההיסטוריה היהודית תפרוץ גם בישראל בנחשול כביר, תשטוף תוך שניות כל שריד של הגיון קר. הפעם לחץ על הכפתור הזה, בני

בברוננו

כיונה, ברוננו קרייסקי, ראש-הממני שנה היהודי של אוסטריה, אדם שיחפיו עם ישראל דומים לפרשתי-אהבה ממושכת, אומללה ונכזבת.

מאמצים נכפיי-טובה

מ אז נפידת ממשלתו של יצחק רבין, היה נדמה כאילו חל שיפור ניכר ביחסים בין וינה וירושלים. קרייסקי לא אהב את רבין, ורבין, כתל-מידה הנאמן של גולדה מאיר, לא אהב את קרייסקי. הקאנצלר האוסטרי, מנהיג האינטרנציונל הסוציאליסטי, העדיף משום-מה את שימרון פרס על פני ריבון. כאשר עלה מנחם בגין לשיד-טון, לא נכה קרייסקי, מעטים יודעים כי הוא מילא תפקיד חשוב, ואולי מכריע, בסלידת הדרך לפני בגין בחברה הכינזאומית. לשווא הזהירו ידידים ישראלים את קרייסקי כי בגין הוא איש-עקרונות קנאי, שלא ינטוש את חלומות ארץ-ישראל-השלי-מה בשום מחיר. קרייסקי השווה את בגין למנהיגים לאומיים אירופיים, מן הסוג הידוע, והיה בטוח כי בגין יתגלה כשיל-טון כפוליטיקאי פרגמטי, מפוכח, אשר ימיר את הסיסמות הלאומניות של האור-פויזציה במדיניות אחראית המתאימה ל-שילטון.

בחודשים הגורליים של ראשית תקופת-בגין, היתה לדעתו זו של קרייסקי השפעה רבה בחוגים חשובים. הוא השמיע אותה באוזני סגן נשיא ארצות-הברית, וולטיר מונדייל, כאשר זה ביקר בווינה. הוא הטיף לה אצל ניקולאס צ'אוס'סקו, מנהיג רומניה. הוא הנחיל אותה לאנזור אלי-סאדאת, ידירו. אל-סאדאת הודה לאחר מכן כי החליט על יוזמת-השלום שלו אחרי שצ'אוס'סקו הבטיח לו הגיגית כי בגין הוא בלבל-יבנו איש-שלום. באיו מידה הושפע המנהיג הרומני בחוות-ידעת זו מקרייסקי? באיו מידה השפיע שיחת קרייסקי-מונדייל על קבלת-הפנים הנלכבת שררר הנשיא ג'ימי קארטר לבגין, בביקורו הראשון של זה בווישננטון? איש לא הודה לקרייסקי על מאמציו, אך האווירה הכללית השי-תפרה.

קרייסקי התערב בפעם נוספת, בצורה זאה, בעת ביקורו של אל-סאדאת בארץ, ואז שיכנע את אל-סאדאת להזי-שימרון פרס לשיחה, והדבר הוליד פגישה אל-סאדאתי-ויצמן בזאלצ-מיסמך קרייסקי-בראנד היה מאמץ ב להחייאת יוזמת-השלום, שהחלה גוי-

ההתודאה

היום השלישי השבוע באי הספרדי פלמהי דה-מאירקה, שם יש לו בית קטן, לא היה חשק להכחיש, להתנצל ולבקש סליחה. הוא גא ועקשן מדי לכך. גם הוא לא קרא את הראיון המקורי בטרוף. אך הוא היה מוכן לשחרר את הדברים שאמר. בשיחה טלפונית עם העולם הזה, עשה זאת. הדיעות שהשמיע קרייסקי אינן שונות בהרבה מן הדיעות שהשמיע הפרופסור ישעיהו ליבוביץ בטלוויזיה הישראלית, בתוכנית עלי כותרת, לפני שבוע. הדמיון ביניהם רב. כמו ליבוביץ, אוהב קרייסקי לנסח את דבריו בצורה פרובוקטיבית. הם לא חרגו מהשמעת ביקורת חריפה על מדיניות ממשלת-ישראל.

חן בעיניו, הוא מסוגל לבלות עימו שעות על גבי שעות, לשיח באוזניו באופן חופשי לגמרי, לבקש מפעם לפעם שלא לפרסם קטע זה או אחר. הוא סומך על האינטלי-גנציה וההגינות של העיתונאי, שיבחין בעצמו בין המותר לפירסום ובין האסור. כך קרה גם כאשר העניק את הראיון לעיתונאי ההולנדי. הוא דיבר עימו כחמש שעות, מהם שעתיים במיסגרת ראיון עיי-תונאי. מפעם לפעם ביקש את ההולנדי שלא לפרסם קטע מסויים. אך ספק אם העיתונאי הבין גרמנית די הצורך כדי להבחין בין קטעי השיחה החופשית ובין הקטעים שנועדו לפירסום.

כבואו הכיתה, הוציא ההולנדי מן השיחה הארוכה את הקטעים שנראו לו פיקאנטיים ביותר. לא ברור באיו מידה שמר על הנוסח האותנטי של דברי קרייסקי, וכאי-

● קרייסקי אמר, לדבריו: המדיניות של ארץ-ישראל-השלמה מובילה להקמת (החטח) בעמוד 32